

A man with a beard and short dark hair is sitting in the driver's seat of a car. He is wearing a light grey t-shirt with the word 'Jesus' written in a black cursive font, with a red heart symbol above the 'e'. He has a pained or angry expression on his face, with his mouth wide open in a shout or scream. His right hand is raised, palm facing forward, in a gesture of protest or surrender. The background shows a blurred view of green foliage through the car window.

Reformatie Nieuws

Beleid ik Christus?

Jaargang 25 nummer 1

Inhoud

Belijd ik Christus?.....3

Organisatie in het werk van Gods volk4

De Samenkomsten niet nalaten:7

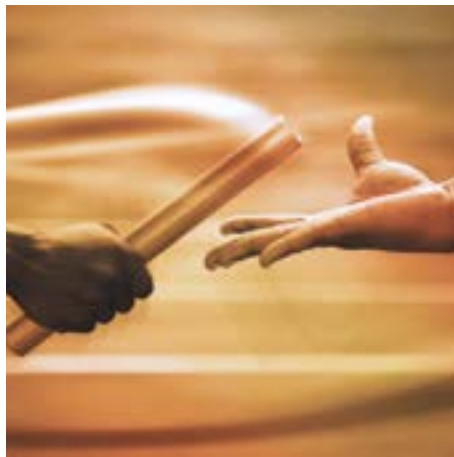
Het belang van openbaar aanbidden.....7

Waarom hebben wij Generale Conferentie afgevaardigden?.....10

Eerbied.....14

Dat zij één mogen zijn17

Leven in eenheid19

Uitgegeven door:
The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Belijd ik Christus?

Het werkwoord “belijden” heeft verschillende betekenissen: erkennen, opbiechten aan de Heer of een ander, en geloof of vertrouwen in iets verklaren. Wij gaan het hebben over deze laatste betekenis: geloof of vertrouwen in Jezus Christus verklaren.

In Romeinen 10:9-10 bevestigt Paulus: ‘Indien gij met uw mond zult belijden de Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid’. De woorden van de apostel samenvattend moeten wij geloven in Christus met ons hart en dit geloof met onze mond belijden om gered te worden.

Christus ging een beetje verder: ‘Een ieder, die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar zo wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is’ (Matth  us 10:32-33). Belijden betekent hier laten zien, het karakter van Christus voor de wereld openbaren.

Wanneer wij Christus erkennen als onze persoonlijke Verlosser en Heer, verbinden wij ons om Hem voor de wereld te vertegenwoordigen. Tegelijkertijd verbindt Christus Zich om ons voor Zijn Vader in de hemel te vertegenwoordigen.

“Jezus vervolgt: Zoals gij Mij belijdt voor de mensen, zo zal Ik u belijden voor God en de heilige engelen. Gij zult Mijn getuigen zijn op aarde, de kanalen waardoor Mijn genade kan vloeien tot genezing der wereld. En zo zal Ik u vertegenwoordigen in de hemel. De Vader aanschouwt niet uw gebrekkig karakter, maar Hij ziet u bekleed met Zijn volmaaktheid. Ik ben het middel, waardoor de zegeningen van de Hemel tot u zullen komen. En iedereen, die Mij belijdt door te delen in Mijn offer voor het verlorene, zal beleden worden als deelhebbend aan de heerlijkheid en vreugde der verlostten.

Hij, die Christus belijdt, moet Christus blijvend in zich hebben.

Datgene, wat hij niet ontvangen heeft, kan hij niet mededelen. De discipelen zouden vloeiend kunnen spreken over leerstellingen, ze zouden de woorden van Christus kunnen herhalen; maar tenzij zij de zachtmoedigheid en liefde van Christus bezaten, zouden ze Hem niet belijden. Een geest, die tegengesteld is aan de geest van Christus, zou Hem verloochenen, wat belijdenis het ook zou zijn. **Mensen kunnen Christus verloochenen door kwaadsprekerij, door dwaze woorden, door woorden die onwaar of onvriendelijk zijn. Ze kunnen Hem verloochenen door de lasten des levens te schuwen, door zondige genoegens na te jagen. Zij kunnen Hem verloochenen door de wereld gelijkvormig te worden, door onbeleefd gedrag, door liefde voor eigen inzichten, door zichzelf te rechtvaardigen, door twijfel te koesteren, moeilijkheden te veroorzaken en in duisternis te vertoeven.** Op al deze manieren verklaren ze, dat

Christus niet in hen woont. En ‘alwie Mij verloochenen zal voor de mensen’, zegt Hij, ‘die zal Ik verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.’” –De Wens der Eeuwen, blz. 305.

Hoe kunnen wij aan deze voorwaarden voldoen? Door alles te vermijden, dat in strijd is met Gods wil. Hebben wij kracht om dat te doen? Voordat wij proberen het goede te doen en het kwade te mijden, moeten wij ons onderwerpen aan Christus, en dan zal de Heilige Geest ons op de juiste wegen leiden. Wij moeten ervoor zorgen, dat Christus in ons blijft en onder leiding staan van de Heilige Geest en Zijn heilige woorden. (Zie Psalm 119:9-11).

Waar moeten wij Christus belijden?

1. In ons huis. Onze gezinnen zijn het eerste zendingsveld, waar wij Christus moeten belijden. Degenen, die christenen zijn in hun huisgezin, zijn overal christenen.
2. Op de school waar wij studeren.
3. Op onze werkplek.
4. In de straten en openbare plaatsen.
5. Waar wij ook gaan of verblijven.

“Belijden wij Christus in ons dagelijks leven? Belijden wij Hem in onze kleding, sieren wij onszelf met eenvoudige en bescheiden verschijning? Versieren wij die met de zachtmoedige en stille geest, die voor God zo waardevol is? Proberen wij de zaak van de Meester te bevorderen? ... Het heeft geen zin u te vertellen, dat u dit of dat niet moet dragen, want als de liefde voor deze ijdele dingen in uw hart is, zal uw afleggen van uw versieringen alleen zijn als het afsnijden van het gebladerte van een boom. De neigingen van het natuurlijke hart zouden zich opnieuw doen gelden. U moet zelf een geweten hebben...

Hij, die Christus imiteert, zal zijn zelfverloochening en zelfopoffering tonen... Precies daar waar het geweten van de Bijbelchristen hem waarschuwt iets na te laten, zichzelf te ontkennen, te stoppen, precies daar stapt de wereldling over de streep om toe te geven aan zijn egoistische neigingen. Aan de ene kant van de streep staat de zelf-verloochende volgeling van Jezus Christus, aan de andere kant van de streep staat de genotzuchtige wereldliefhebber... Aan deze kant van de streep kan de christen niet gaan. Het is geen plaats voor hem.

Ons leven moet verborgen zijn met Christus in God, zodat wanneer Hij zal verschijnen, wij ook met Hem in heerlijkheid mogen verschijnen.” – Sons and Daughters of God, blz. 292.

Organisatie in het werk van Gods volk

Het is een Bijbelse leerstelling
door Alfons Balbach (pas overleden)

Vanaf de top van een berg aanschouwde Bileam het kamp van Gods uitverkoren volk. En hij was verbaasd. Terwijl zijn geest vol vloeken was, die hij had voorbereid, was hij gedwongen om zegeningen uit te spreken. Hij zei: ‘Wat zal ik vloeken, die God niet vloekt?’ (Numeri 23:8).

“Terwijl Bileam neerzag op de legerplaats van Israël, zag hij vol verbazing de tekenen van hun voorspoed. Men had hem verteld, dat ze een woeste, wanordelijke menigte vormden, die het land door strooptochten onveilig maakte en een schrik vormde voor de omringende volken; maar wat hij zag, was hiermee in tegenspraak. Hij aanschouwde de uitgestrektheid en regelmaat van hun legerkamp, waar alles het kenmerk droeg van grondige discipline en orde. Hij zag de gunst, waarmee God neerzag op Israël, en hun onderscheiden karakter als Gods uitverkoren volk. Ze zouden niet op één lijn staan met de hen omringende volken, maar ver boven hen verheven zijn.” –Patriarchen en Profeten, blz. 404.

Discipline, orde en organisatie vormen een onderscheidend karakterkenmerk van Gods volk.

In het plan van God zijn wij samengebracht, zodat wij kunnen samenwerken en onze afhankelijkheid van elkaar voelen. Dit is de reden, waarom gemeenteorganisatie een moeten is. Het belang van teamwork wordt ook benadrukt in de Bijbel.

Bij de eerste christenen werkte de twee-bij-twee methode als een rondtrekkende school. Een ervaren arbeider en een jongere broeder vormden een team van twee en werkten samen. Als de jongere voldoende ervaring had opgedaan, werd hij de instructeur van een nieuwe leerling, die hem was toegewezen. Op deze manier bleven de teams zich vermenigvuldigen.

Het is nooit te laat om deze methode toe te passen. Al diegenen, die besluiten deel te nemen en samen te werken voor een goed doel, blijken wijs te zijn.

De apostel Paulus zegt, dat wij een les van eenheid en samenwerking moeten leren van het menselijk lichaam.

‘Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele

leden. Indien de voet zeide: Omdat ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is hij daarom niet van het lichaam? En indien het oor zeide: Omdat ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is het daarom niet van het lichaam? Ware het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn? Maar nu heeft God de leden gezet, een ieder ervan in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft. Waren zij alle maar één lid, waar zou het lichaam zijn? Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar één lichaam. En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of ook het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node. Ja veeleer de leden, die ons dunken de zwakste van het lichaam te zijn, die zijn nodig. En die ons dunken de minst eervolle leden van het lichaam te zijn, die doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het lichaam alsoo samengevoegd, gevende overvloediger eer aan hetgeen gebrek eraan heeft’ (1 Korinthe 12:14-24).

Stel, dat u zich midden in een boomgaard bevindt, het is tijd om te eten en u krijgt honger. Hoeveel organen werken dan samen? Eerst stuurt de maag een boodschap naar de geest, en de geest vertelt de ogen om rond te kijken naar de bomen vol met appels, peren, pruimen, vijgen, enzovoort. Dan om deze vruchten te bereiken zijn de ogen afhankelijk van de benen om u naar de bomen te brengen. Dan richt de geest de ogen en handen op de vruchten, die u kiest om te plukken. De ogen onderzoeken de vruchten om er zeker van te zijn, dat zij geen wormen bevatten. Wanneer het fruit de mond bereikt, moeten de neus, met zijn reukvermogen, en de tong, met zijn smaakpapillen, het goedkeuren of afwijzen. Als het wordt geaccepteerd, beginnen de tanden te werken met hulp van de tong. Nadat het voedsel is vermalen en ingeslikt, is de maag blij het te ontvangen en te verteren. Wat zou er gebeuren, als deze organen plotseling weigerden samen te werken, in volmaakte samenwerking en onafhankelijkheid? Het

gevolg zou verwarring, chaos en uiteindelijk de dood zijn.

De Bijbelse leer in 1 Korinthe 12:14-24 wordt versterkt in Efeze 4:16, waar wij lezen:

‘Uit Wie het gehele lichaam, bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een ieder deel in zijn maat, de wasdom van het lichaam bekomt, tot opbouw van zichzelf in de liefde.’

‘Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen. Op Welke het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heilige tempel in de Heere; op Welke ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest’ (Efeze 2:20-22).

Verspreide stenen vormen geen ‘gebouw’; de ‘heilige tempel’, ‘wast op’, omdat de stenen ‘bekwamelijk samengevoegd zijn’, ‘tot een woonstede’ van God.

Helaas wordt deze Bijbelse leer niet door iedereen begrepen, die de naam van de Heer aanroept (Matthéüs 7:21-22). Ik heb dit meer dan een of twee keer gezien.

Dwalende sterren (Judas 13)

Vele jaren geleden, toen ik nog in São Paulo, Brazilië, woonde, werd mijn aandacht getrokken naar de bezoekers, die naar onze kerkdienst waren gekomen. Onder hen was een echtpaar, dat serieuze christenen leek te zijn.

Ik zag hen voor het eerst. Toen de samenkomst voorbij was, voelde ik, dat het goed zou zijn om met hen te praten.

“Bedankt voor uw bezoek en komt u nog eens”, zei ik.

Zij stelden zich voor als christelijke gelovigen. Ik vond de deur open om te informeren naar hun religieuze positie.

In de loop van ons gesprek zeiden zij, dat hun religieuze overtuigingen volledig op de Bijbel waren gebaseerd. Ik was benieuwd om te weten bij welk geloofsgemeenschap zij waren aangesloten, dus vroeg ik aan hen:

“U bezoekt zeker elke Sabbat de godsdienstige diensten.”

“Dat doen wij zeker”, verzekerden zij mij.

“Dus u moet tot een kerk behoren”.

“Dat doen wij zeker”.

“Mag ik u dan vragen, tot welke kerk u behoort?”

“Mijn vrouw en ikzelf. Dit is onze kerk”, zei de man.

Hoe konden zij het gebed van Christus negeren voor Zijn volgelingen ‘opdat zij allen één zijn’ (Johannes 17:21)?

“Er zijn altijd mensen geweest, die wel doen, alsof ze godvruchtig zijn, maar intussen karakterfouten of dwalingen proberen te ontdekken bij degenen, met wie ze het niet eens zijn, terwijl ze er zelf niet toekomen de waarheid te zoeken. Deze mensen zijn Satans beste medewerkers. Er zijn veel aanklagers van de broeders en zij zijn altijd actief, wanneer God aan het werk is en Zijn boodschappers Hem oprecht trouw zijn. Zij stellen de woorden en daden van de mensen, die de waarheid liefhebben en gehoorzamen, verkeerd voor. Ze zullen de volgelingen van Christus, die de meeste ernst, ijver

en zelfverloochening tonen, afschilderen als bedriegers of bedrogenen. Ze spannen zich in om de motieven van elke oprechte en goede daad verkeerd voor te stellen, verdachtmakingen te uiten en achterdocht te wekken bij mensen, die geen ervaring hebben. Op alle mogelijke manieren zullen zij alles, wat rein en rechtvaardig is, proberen voor te stellen als onrein en onrechtvaardig.” –*De Grote Strijd*, blz. 478.

Zich vereenzelvigen met de kinderen van Abraham

‘Zo verstaat gij dan, dat zij, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn’ (Galaten 3:7).

De godsdienstige zekerheid van het Joodse volk in de dagen van Christus was gebaseerd op de gedachte, dat zij niets te vrezen hadden, wat betreft hun aanvaarding voor God, omdat zij de kinderen van Abraham waren, aan wie de Almachtige had beloofd: ‘En Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen; en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken die u vervloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden’ (Genesis 12:2-3).

Om hen af te helpen van hun verkeerde gedachten waarschuwde Johannes de Doper hen:

‘En meent niet bij uzelf te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader: want Ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken’ (Matthéüs 3:9).

De aangenomen kinderen van Abraham waren geen apart liggende, verspreide stenen. Zij waren georganiseerd als een gemeente. (Matthéüs 16:18-19).

“Het Sanhedrin had de boodschap van Christus verworpen en wilde Hem doden; daarom vertrok Jezus uit Jeruzalem, weg van de priesters, de tempel, de geestelijke leiders, het volk dat onderwezen was in de wet, en Hij wendde Zich tot een andere bevolkingsgroep om Zijn boodschap te verkondigen en mensen te verzamelen, die het evangelie zouden uitdragen aan alle volken.

Zoals het licht en leven van de mensen verworpen werd door de kerkelijke leiders in de dagen van Christus, zo is het ook verworpen door ieder geslacht, dat daarna gekomen is. Steeds weer herhaalt zich de geschiedenis van Christus’ vertrek uit Judea. Toen de Hervormers het woord van God predikten, dachten ze er niet aan zich af te scheiden van de bestaande kerk; maar de geestelijke leiders wilden het licht niet verdragen, en zij, die het licht uitdroegen, werden genoodzaakt een andere groep mensen te zoeken, die naar de waarheid verlangden.” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 186-187.

“Christus wist, dat de ongegronde aanspraak op gezag van de Schriftgeleerden en Farizeeën niet zou eindigen bij de verstrooiing van de Joden. Hij wist, dat men het gezag van de mens zou verheerlijken om het geweten te beheersen. Dit is een verschijnsel, dat in alle tijden een verschrikkelijke vloek voor de gemeente is geweest. Zijn vreselijke veroordeling van de Schriftgeleerden en Farizeeën en Zijn waarschuwing aan het volk om deze blinde leiders niet te volgen, zijn in de Bijbel opgetekend als een vermaning voor de generaties,

die na hen zouden komen.” –*De Grote Strijd*, blz. 550.

“De Farizeeën hadden verklaard, dat zij de kinderen van Abraham waren. Jezus zei hun, dat deze aanspraak alleen bevestigd kon worden door de werken van Abraham te doen. De ware kinderen van Abraham zouden, evenals Hij deed, een leven leiden van gehoorzaamheid aan God. Zij zouden niet trachten iemand te doden, Die de waarheid, welke Hem van God gegeven was, verkondigde. Door tegen Christus samen te zweren deden de rabbi's niet de werken van Abraham. Een louter natuurlijke afstamming van Abraham was waardeloos. Zonder geestelijke verwantschap met hem, die geopenbaard zou worden door het bezit van dezelfde geest en door het doen van dezelfde werken, waren ze niet zijn kinderen.

Dit beginsel is evenzeer van kracht met betrekking tot een vraag, die de christelijke wereld lang heeft beziggehouden, de vraag van de apostolische opvolging. Afstamming van Abraham werd niet bewezen door naam of afkomst, maar door gelijkheid in karakter. Zo berust ook de apostolische opvolging niet op het overdragen van het kerkelijk gezag, maar op geestelijke verwantschap. Een leven, dat gedreven wordt door de geest der apostelen, door het geloof en het onderwijs in de waarheid, zoals zij die leerden, dit is het ware bewijs van apostolische opvolging. Dit maakt de mensen tot opvolgers van de eerste evangeliepredikers.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 405-406.

Omdat Christus Zijn gemeente organiseerde als een lichaam van mensen, die erkennen, dat zij Zijn ware volgelingen zijn, die in het huis van God wonen (1 Timótheüs 3:15; 2 Timótheüs 2:20), is deze regeling door de eeuwen heen gehandhaafd tot nu toe. Lees Romeinen 12:5; 2 Timótheüs 2:20; 1 Korinthe 12:14-24; Efeze 2:20-22; 4:16; Romeinen 9:4-8; 11:1-12; 1 Petrus 2:5, 9-10.

De wijnstok en de ranken

De mensen, die overeenkomstig Gods woord, alles in het werk stellen om één te zijn, zijn geen alleenstaande ranken; zij zijn nauw verenigd met de ‘wijnstok’, onze Verlosser, die

ons waarschuwde:

‘Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen’ (Johannes 15:5).

Omdat de ranken verbonden zijn met de ‘Wijnstok’, zijn zij ook met elkaar verbonden, net als de leden van het menselijk lichaam.

‘Alzo zijn wij velen één lichaam in Christus, elkeen zijn wij elkanders leden’ (Romeinen 12:5).

Alleenstaande, droge ranken (samengevoegd in een hoop om te worden verbrand) en geïsoleerde, dode botten (verzameld voor het crematorium) kunnen de gemeente van Christus niet vertegenwoordigen volgens de Schrift.

‘Zo gij ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis’ (1 Petrus 2:5).

In het ‘grote huis’, dat is de gemeente, ‘zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden vaten; en sommige ter ere, maar sommige ter onere’ (2 Timótheüs 2:20).

Waar zijn deze ‘vaten’? In het huis, niet verspreid buiten.

Samenvattend kunnen wij vaststellen, dat onder het volk van God volmaakte orde en discipline belangrijke eigenschappen zijn.

“Ik zag, dat alles in de hemel in volmaakte orde was. De engel zei: ‘Zie! Christus is het hoofd... Zie, en weet hoe volmaakt, hoe mooi de orde in de hemel is; volg het.’” –*Manuscript Releases 5*, blz. 227.

Samenstelling uit de Bijbel en de Geest der Profetie met toevoegingen door Barbara Montrose

De Samenkomsten niet nalaten:

Het belang van openbaar aanbidden

“Doet het ertoe, of ik wel of niet naar de kerk ga? Niemand lijkt het uit te maken, of ik er ben of niet. Trouwens, de mensen daar zijn zo lauw. Zolang ik in Christus blijf en trouw ben aan de boodschappen van de drie engelen, is dat alles wat telt. Zolang ik de Sabbat houd; ik deze elke week tot een speciale dag zal maken voor mij en mijn gezin.”

Zijn deze gevoelens in overeenstemming met de Bijbelse leer?

Laten wij een bekende passage uit Hebreeën hoofdstuk 10 overwegen. Als gelovigen, die de levenskrachtige waarheid begrijpen over het heiligdom in de Hemel, waar onze Hogepriester voor ons dienst doet, worden wij genadig uitgenodigd om ‘vrijmoedigheid te hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus. Op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees’ (verzen 19-20). Hier wordt afgebeeld de directe, verticale verbinding, die wij mogen genieten tussen onze individuele zielen en onze Schepper.

Met het oog daarop worden wij aangespoord: ‘En daar wij hebben een grote Hogepriester over het huis Gods; zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water. Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw)’ (verzen 21-23).

Gods wonderbare getrouwheid motiveert het individuele geweten om geestelijke verbinding met Hem te genieten, een duidelijke verbinding met Hem, die, zoals het bekende lied beschrijft: “Niemand anders heeft ooit gekend”. Wat een voorrecht om door ieder van ons persoonlijk te worden genoten! Hier stellen wij ons de kostbare gelegenheid voor, die elke ziel heeft om zich vast te houden aan de eerste van de twee stenen tafels van de Tien Geboden.

Maar houdt het daar allemaal op? Is dat alles wat er is? Neen, er is een tweede stenen tafel met een reeks verantwoordelijkheden, die wij ook aan onze Schepper en Zijn erfgoed te danken hebben. Het geeft een horizontale

verbinding weer met onze medemensen. De passage in Hebreeën gaat verder:

‘En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goede werken; en laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert’ (verzen 24-25).

Terug in de tijd van de apostel Paulus, net zoals nu, was het duidelijk, dat het de wijze was van sommige mensen om de samenkomsten na te laten, dat wil zeggen om te vermijden, dat zij samen kwamen met anderen voor aanbidding.

Maar in plaats daarvan leert de apostel, dat wij elkaar moeten aansporen, en hij legt ook uit, dat hoe dichter wij bij het einde van de proeftijd komen, hoe belangrijker dit wordt. Waarom? Wat probeert de Heer ons hier te laten zien?

Christus en Zijn kudde

“Koester nooit de gedachte, dat u een christen kunt zijn en u toch in uzelf kunt terugtrekken. Iedereen maakt deel uit van het grote web van de mensheid en de aard en kwaliteit van uw leven zal grotendeels worden bepaald door de ervaringen van degenen met wie u omgaat. Jezus zegt: ‘Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen’ (Matthéüs 18:20). Laten wij dan zelf niet nalaten om samen te komen, zoals de wijze van sommigen is; maar vermaan elkaar; en des te meer, als wij de dag zien naderen.

Maak de sociale bijeenkomsten van de gemeente zo interessant mogelijk. Laat iedere aanwezige het gevoel hebben, dat hij de plicht heeft om aan de bijeenkomst mee te werken.” –*Testimonies 7*, blz. 190.

“Een enkeling moet niet al het werk van getuigen doen, maar iedereen, die God liefheeft, moet getuigen van Zijn kostbare genade en waarheid. Zij, die het licht der waarheid ontvangen, moeten les na les krijgen om hen op te voeden, dat ze niet moeten zwijgen, maar vaak met elkaar moeten spreken. Zij moeten denken aan de diensten op Sabbat, als zij, die God liefhebben en vrezen en die aan Zijn naam denken, de gelegenheid kunnen hebben om

hun gedachten te uiten door met elkaar te spreken...

Laat iedereen proberen een bewust christen te zijn, door zijn verantwoordelijkheid te dragen en zijn persoonlijk aandeel te hebben door de vergadering belangwekkend en nuttig te maken...

De Majesteit des hemels vereenzelvigt Zijn belangen met die van de gelovigen, hoe nederig hun omstandigheden ook mogen zijn. En waar zij ook het voorrecht mogen hebben om samen te komen, het past hun, dat ze vaak met elkaar spreken en uiting geven aan de dankbaarheid en liefde, die het gevolg is van het overdenken van de naam des Heeren. Op deze wijze zal God verheerlijkt worden, als Hij het bemerkt en hoort, en het getuigenisuur zal gezien worden als de kostbaarste van alle bijeenkomsten; want de woorden, die daar gesproken worden, worden opgetekend in het gedenkboek.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 296.

Maar wat, als deze mensen mij teleurstellen en niet aan mijn verwachtingen voldoen?

“Elkaar achten”

Christus geeft een belangrijke waarschuwing over de manier, welke de voorbereiding op Zijn spoedige komst met zich meebrengt bij de verbinding tussen onszelf en onze geloofsgenoten:

“Wie is dan de getrouwe en voorzichtige dienstknecht, die zijn heer over zijn dienstboden gesteld heeft, om hun hun voedsel te geven ter rechter tijd? Zalig is die dienstknecht, die zijn heer, komende, zal vinden alzo doende. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem zal zetten over al zijn goederen. Maar zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met de dronkaards; zo zal de heer van deze dienstknecht komen ten dage, waarin hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet, en zal hem afscheiden, en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal weinig zijn en knersing der tanden’ (Matthéüs 24:45-51).

Als gelovigen in de drie engelboodschappen zijn de meesten van ons zich bewust van het kwaad van zelfgenoegzame onmatigheid en het belang van het vermijden van ‘te eten en te drinken met de dronkaards’. Wij zijn ons ook bewust van de noodzaak om de ongelovigen van de wereld het evangelie te brengen. Maar Jezus brengt een belangrijk punt naar voren in deze passage:

Wij kunnen onze mededienstknechten ook niet ‘slaan’! ‘Mededienstknechten’ zijn medegelovigen, die God dienen, en het is niet onze plaats om over hun tekortkomingen te roddelen, want zo’n punt toont die houding, die in het hart zegt (ook niet in de uiterlijke belijdenis): ‘Mijn heer vertoeft te komen’. ”Mijn Heer (ja, de Heer die ik belijd) neemt langer tijd dan ik verwachtte”, zo komt de verleiding van de aartsvijand om kritiek en achterklap te uiten naar boven.

De profeet Jeremia beschrijft: ‘Want ik heb gehoord het gemompel van velen, schrik van rondom! Brengt iets aan, opdat wij hem aanbrengen. Alle lieden met wie ik bevriend ben, loeren op mijn val: wellicht zal hij zich laten verlokken, zodat wij hem overmogen en wraak op hem kunnen nemen’ (Jeremia 20:10).

Daarentegen illustreert de boodschapper van de Heer voor ons in onze tijd een geschiktere houding ten aanzien van de zwakheid van geloofsgenoten:

“Mijn broeders en zusters, reinig uw ziel voor God. Stop met uw kritiek en muggenzifterij. Satan zal u hierin vasthouden, totdat de Heer komt, als hij kan. Hij weet, dat hij aldus het werk van de Heer het meest effectief kan belemmeren. Kwaadspreken is kannibalisme. God roept Zijn volk op er niets mee van doen te hebben, maar tot Hem te komen, opdat zij licht, leven en redding mogen hebben. Wij hebben de wijsheid nodig, die van boven komt. Zuiver, deze wijsheid is ‘vreedzaam, gezeggelijk, vol van barmhartigheid’ (Jakobus 3:17). Als dat niet het geval was, zou de liefde van de Vader niet zo constant op ons zijn uitgeoefend.

Steeds weer heeft God onze overtredingen vergeven. Nu zijn er stappen, die wij moeten nemen. En wat zijn zij? Laten wij proberen het te begrijpen. U zult zich de tijd herinneren, dat het nieuws uit Europa kwam over de financiële problemen van het uitgevershuis in Christiania. Sommigen in dit land zeiden, dat wij de instelling moesten laten gaan; dat de managers beter hadden moeten weten dan zo zwaar in de schulden te raken; dat zij niet het recht hadden om in een dergelijke situatie te verkeren. Maar als zo’n advies was opgevolgd, zou het de arbeiders in het uitgevershuis in Noorwegen dan op een gunstig punt hebben geplaatst, waar zij hun werk voor de Meester konden voortzetten? Ik kreeg licht, dat het instituut moest worden geplaatst, waar het zijn werk kon doen. Maar de arbeiders daar konden dit niet doen zonder hulp. Hun broeders in andere landen moesten hen helpen, schouder aan schouder met hen staan, zich hun belangen en hun verlies eigen maken.” – *The General Conference Bulletin*, 4 april 1903.

“Wanneer u iets ziet of hoort, dat verbeterd moet worden, zoek dan de Heer voor wijsheid en genade, zodat u, als u getrouw probeert te zijn, niet streng zult zijn.

Het is altijd vernederend om op iemands fouten te wijzen. Maak de ervaring niet bitterder door onnodige afkeuring. Onvriendelijke kritiek brengt ontmoediging, maakt het leven zonloos en ongelukkig.

Mijn broeders en zusters, heerst liever door liefde dan door strengheid. Wanneer iemand, die fout is, zich bewust wordt van zijn fout, pas dan op, dat zijn zelfrespect niet wordt vernietigd. Probeer niet te kwetsen en te verwonden, maar probeer te verbinden en te genezen...

Broeders en zusters, beschouw uzelf als zendelingen, niet onder de heidenen, maar onder uw medewerkers. Het vereist een enorme hoeveelheid tijd en moeite om één ziel te overtuigen met betrekking tot de speciale waarheden voor deze tijd. En wanneer zielen van zonde in gerechtigheid zijn bekeerd, is er vreugde in de aanwezigheid van de engelen. Denkt u, dat de dienende geesten, die over deze zielen waken, blij zijn te zien, hoe onverschillig zij worden behandeld door velen, die beweren christenen te zijn? De voorkeuren van de mens bepalen. Partijdigheid wordt getoond. De ene heeft de voorkeur, terwijl de andere hard wordt behandeld.

De engelen kijken vol ontzag en verbazing naar de opdracht van Christus voor de wereld. Zij verwonderen zich over de liefde, die Hem ertoe bewoog om Zichzelf te geven als offer voor de zonden der mensen. Maar hoe licht beschouwen mensen de verworvenheid van Zijn bloed!

Wij moeten niet beginnen met *het proberen* om elkander lief te hebben. De liefde van Christus in het hart is wat

nodig is. Wanneer het ik in Christus is ondergedompeld, ontstaat ware liefde spontaan.

In geduldige verdraagzaamheid zullen wij overwinnen. Het is geduldig dienen, dat de ziel rust geeft. Het is door nederige, ijverige, trouwe werkers, dat het welzijn van Israël wordt bevorderd. Een woord van liefde en bemoediging zal meer doen om de overhaaste drift en eigenzinnige aard te bedwingen dan alle muggenzifterij en afkeuring, die u op de dwalende kunt hopen.” – *Testimonies* 7, blz. 265-266.

Onze zielen scherpen

Wij gaan terug naar de passage in Hebreeën: In de volgende verzen worden wij gewaarschuwd, dat ‘want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden; maar een verschrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden’ (10:26-27). Het is interessant om op te merken, dat deze waarschuwing over opzettelijke zonde direct na de waarschuwing komt, dat wij de onderlinge bijeenkomst niet moeten nalaten. Is hier een verband? Het lijkt er kennelijk op, dat we meer kans zouden hebben om opzettelijke zonde te plegen, wat zo dodelijk is voor onze ziel, als wij niet voortdurend in een situatie verkeren, waarin wij verantwoordelijk worden gehouden om christelijk gedrag te handhaven. Als wij te lang alleen zijn, wordt het te gemakkelijk om onze eigen karaktergebreken over het hoofd te zien.

‘Er is een weg, die iemand recht schijnt, maar het laatste van die zijn wegen des doods’. ‘De weg van de dwaas is recht in zijn eigen ogen; maar die naar raad hoort, is wijs’. ‘IJzer scherpt men met ijzer; alzo scherpt een man het aangezicht van zijn naaste’ (Spreuken 16:25; 12:15; 27:17). Wanneer wij proberen dit slijpproces te vermijden en eraan te ontsnappen, zijn wij geneigd geestelijk dom te worden.

“Zij, die niet de behoefte gevoelen om de bijeenkomst der heiligen te bezoeken, met de kostbare verzekering dat de Heere hen daar zal ontmoeten, laten zien, hoe lichtvaardig zij denken over de hulp, die God voor hen voorzien heeft. Satan is altijd aan het werk om de ziel te verwonden en te vergiftigen; om aan zijn pogingen weerstand te bieden moeten wij de atmosfeer van de hemel inademen. Wij moeten persoonlijk beslag leggen op Christus en Hem vasthouden.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 599.

Hier wordt weer verwezen naar een waardevol persoonlijk werk, toch wordt ook getoond, hoe belangrijk het is om samen te komen met anderen in de naam van Christus. Waarom?

“De wereld kent in zijn wijsheid God niet. De wereld kan de schoonheid, de lieflijkheid, de goedheid, de heiligheid van de goddelijke waarheid niet zien. En opdat de mensen dit kunnen begrijpen, moet er een kanaal zijn, waardoor deze naar de wereld zal komen. De gemeente is tot dat kanaal gevormd. Christus openbaart Zich aan ons, zodat wij Hem aan anderen kunnen openbaren. Door Zijn volk moeten de rijkdom en

heerlijkheid van Zijn onuitsprekelijke gave worden getoond.

God heeft ons een meest heilig werk in handen gegeven, en wij moeten elkaar ontmoeten om aanwijzingen te ontvangen, zodat wij geschikt mogen zijn om dit werk uit te voeren. Wij moeten begrijpen, tot welk deel wij persoonlijk zullen worden opgeroepen om te doen bij het opbouwen van de zaak van God op aarde, bij het rechtvaardigen van Gods heilige wet en bij het verheffen van de Verlosser als ‘het Lam van God, dat de zonde der wereld wegneemt’ (Johannes 1:29). Wij moeten samenkomen en de goddelijke aanraking ontvangen, zodat wij ons werk in het gezin kunnen begrijpen. Ouders moeten begrijpen, hoe zij vanuit het heiligdom van het gezin hun zonen en dochters kunnen sturen, die zo opgevoed en onderwezen zijn, dat zij geschikt zullen zijn om als lichten in de wereld te schijnen. Wij moeten begrijpen, wat de taakverdeling betreft en hoe elk deel van het werk moet worden uitgevoerd. Iedereen moet begrijpen, welk deel hij moet doen, zodat er harmonie kan zijn tussen plan en arbeid in het samenwerken van allen.” – *Testimonies* 6, blz. 32-33.

“Wanneer er zich moeilijkheden voordoen onder gemeenteleden, laten deze dan opgelost worden, voordat de Sabbat komt. Dit moet gezien worden als een christelijke plicht door elk gemeentelid. ‘En de vrede Gods heerse in uw harten, ... en weest dankbaar’ (Kolossensen 3:15). Bent u verontrust en onthutst? Veeg het afval weg, dat zich voor de deur van het hart heeft verzameld en open de deur, nodig Jezus uit binnen te komen en te verblijven als een geëerde Gast. Breng vrede en troost in uw eigen harten en in de harten van anderen. Dit is het meest gezegende zendingswerk.” – *Australasian Union Conference Record*, 15 april 1903.

Ons leven vormen voor de eeuwigheid

“Velen beweren, dat het niet zo belangrijk is, wat ze geloven, als ze er maar voor zorgen, dat er niets valt aan te merken op hun leven. Maar ze vergeten, dat hun leven de uitdrukking is van hun geloof.” – *De Grote Strijd*, blz. 551.

En ‘Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het woord Gods’ (Romeinen 10:17).

“Het is een ernstige misvatting om de openbare dienst van God te verwaarlozen. Zij, die zieken moeten verzorgen, zijn dikwijls niet in de gelegenheid om van dit voorrecht gebruik te maken, maar zij moeten er zorg voor dragen niet nodeloos diensten in het huis van God te missen.” – *De Weg tot Gezondheid*, blz. 440.

“De waarheid, uitgesproken door de levende prediker, zal een grotere invloed hebben dan dezelfde zaak zal hebben, wanneer deze op papier wordt gepubliceerd.” – *Gospel Workers*, blz. 401.

“Bestudeer het heilige Woord onder gebed, ten behoeve van uw eigen ziel. Als u het woord van levende predikers hoort, als zij een levendige verbinding met God hebben, zult u merken, dat de Geest en het woord overeenstemmen.” – *The Review and Herald*, 20 april 1897.

Waarom hebben wij Generale Conferentie afgevaardigden?

Afgevaardigden van de 22de Generale Conferentie Zitting van de Zevende Dags Adventisten Reformatie Beweging, Roanoke, VA, US. 2015

4 –22 September 2019 kenmerkt de tijd van de 23^e Generale Conferentie Afgevaardigden Zitting en geestelijke Vergaderingen van de ZDA Reformatie Beweging, gehouden in Itu, Brazilië. Met deze gebeurtenis komt onvermijdelijk de vraag op: Waarom zijn dergelijke vergaderingen nodig? Is er een Bijbels principe bij betrokken?

Orde en organisatie

Orde is de wet van de hemel. De heilige engelen zijn goed georganiseerd en volgen volledige orde en discipline. Wij lezen erover:

“Er heerst volmaakte orde en harmonie in de Heilige Stad. Alle engelen, die last ontvangen om naar de aarde te gaan, hebben een gouden kaart, die zij bij het in en uitgaan aan de engelen bij de poorten van de stad tonen. De hemel is een goede plaats.” –*Eerste Geschriften*, blz. 34-35.

“Engelen werken harmonieus. Volmaakte orde kenmerkt al hun bewegingen. Hoe nauwer wij de harmonie en orde van het engelenheir nadoen, des te succesvoller zullen de inspanningen van deze hemelse agenten voor ons zijn. Als wij geen noodzaak zien voor harmonieus handelen, en wanordelijk, ongedisciplineerd en ongeorganiseerd zijn in onze manier van handelen, kunnen engelen, die grondig georganiseerd zijn en in volmaakte orde zich bewegen, niet succesvol voor ons werken. Zij wenden zich verdrietig af, want zij zijn niet bevoegd om verwarring, afleiding en desorganisatie te zegenen.” –*Testimonies 1*, blz. 649.

God verlangt, dat alles, wat met Zijn werk op aarde verbonden is, naar behoren moet worden gedaan, volgens de orde die Hij heeft vastgesteld. De Heer heeft ingesteld, dat de vertegenwoordigers van Zijn gemeente

samen moeten komen in een algemene vergadering om plannen te maken voor de vooruitgang van Zijn zaak.

“God heeft verordeneerd, dat de vertegenwoordigers van Zijn kerk uit alle delen van de wereld, wanneer zij in vergadering bijeen zijn tijdens een Generale Conferentie, gezag zullen hebben.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9*, blz. 252.

De geest van onafhankelijkheid, wanorde en desorganisatie, die overal heerst, moet niet bestaan onder Gods volk. Het idee om alleen te gaan of zelfgezonden boodschappers te zijn, is niet volgens het plan van God. Laat allen onderdanig, respectvol zijn en het systeem, de orde en de organisatie volgen, die met grote offers tot stand is gekomen, na veel gebed, studie en ijverige inspanningen.

“Laat niemand de gedachte koesteren, dat wij van organisatie kunnen afzien. Het heeft ons veel studie en veel gebeden om wijsheid gekost, zodat wij weten, dat God heeft geantwoord, om deze structuur op te richten. Het is opgebouwd door Zijn leiding, door veel offers en strijd. Laat niemand van onze broeders en zusters zo misleid worden om te proberen het af te breken, want u zult zo een toestand van dingen brengen, waar u niet van gedroomd hebt. In de naam van de Heer verklaar ik u, dat het is om te staan, versterkt, gevestigd en geregeld. Op bevel van God: ‘Ga voorwaarts’, gingen wij vooruit, toen de moeilijkheden om te overwinnen de vooruitgang onmogelijk leken te maken. Wij weten, hoeveel het heeft gekost om Gods plannen in het verleden uit te werken, die ons als volk hebben gemaakt tot wat wij zijn. Laat dan iedereen buitengewoon voorzichtig zijn om de geest te doen wankelen over die dingen, die God heeft verordeneerd voor onze voorspoed en ons succes in het bevorderen van Zijn zaak.” –*Testimonies to Ministers*,

blz. 27-28.

“Nooit dient het verstand van één mens, of het verstand van een paar mensen beschouwd te worden als voldoende in wijsheid en kracht om het werk te besturen en te zeggen, welke plannen uitgevoerd moeten worden. Maar wanneer tijdens de Generale Conferentie het oordeel van de broeders, verzameld uit alle delen van het arbeidsveld, wordt uitgesproken, mag aan persoonlijke onafhankelijkheid en privéopvattingen niet stijfkoppig worden vastgehouden, maar dient men deze te laten varen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9*, blz. 252.

“God heeft geen koninklijke macht ingesteld... Elk lid van de gemeente heeft een stem in het kiezen van beambten van de gemeente. De gemeente kiest de beambten van de algemene conferenties. Afgevaardigden, gekozen door de algemene conferenties, kiezen de beambten van de unie conferenties, en afgevaardigden, gekozen door de unie conferenties, kiezen de beambten van de Generale Conferentie. Door deze regeling heeft elke conferentie, elke instelling, elke gemeente en elk individu, rechtstreeks of via vertegenwoordigers, een stem in de verkiezing van de mannen, die de hoofdverantwoordelijkheden in de Generale Conferentie dragen.” –*Testimonies 8*, blz. 235-237.

In gehoorzaamheid aan dit door God vastgestelde principe komen de vertegenwoordigers van onze gemeente uit alle delen van de wereld iedere vier jaar samen om de meest nuttige manieren te overwegen om het werk te organiseren en om de meest gekwalificeerde beambten te selecteren, die de grootste verantwoordelijkheden dragen.

Samenwerken

Laten wij de geïnspireerde woorden van de apostel Paulus in gedachten houden, dat de Heer ‘heeft gegeven sommigen tot apostelen; en sommigen tot profeten; en sommigen tot evangelisten; en sommigen tot herders en leraars; tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus; opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listig tot dwaling te brengen’ (Efeze 4:11-14).

Jezus Christus organiseerde Zijn gemeente. Hij vestigde verschillende ambten, zoals het Bijbelvers luidt: sommigen tot apostelen, sommigen tot profeten, leraars, herders en anderen. Een lange lijst van beambten in de gemeente. Waarom is Gods gemeente georganiseerd en zijn de verantwoordelijkheden verdeeld over deze verschillende beambten? Het Bijbelvers is duidelijk. De reden, die in Efeze 4:12 wordt gegeven, is:

1. ‘Tot de volmaking der heiligen’. De leden van Gods gemeente in de Bijbel worden vaak heiligen genoemd. Zij moeten volmaakt zijn om geschikt te zijn voor het koninkrijk van God.

2. ‘Tot het werk der bediening’. Als wij spreken over de bediening, moeten wij begrijpen, dat niet iedereen tot predikant verordend moet zijn om Bijbelwerk te doen. Het werk van een predikant is om te dienen, en om te dienen werd de gemeente georganiseerd. Sommige dienaren kunnen grotere verantwoordelijkheden hebben dan anderen, maar komen tot ‘de kennis van de Zoon Gods’.

Jezus Christus kennen betekent niet alleen, dat Hij uit de hemel naar deze wereld kwam, de geschiedenis van Zijn kruisiging te kennen, de opstanding, de hemelvaart en Zijn bemiddeling voor ons voor de Vader! Deze dingen zijn belangrijk om te weten; maar het kennen van Jezus Christus houdt meer in dan dat. Het is om Hem te hebben als onze beste vriend, de eerste en de laatste, en de enige, op wie wij volledig kunnen vertrouwen. Wij moeten een persoonlijke ervaring met Jezus hebben, niet alleen weten wie Hij was en wat Hij doet. Waarom is het belangrijk om “volmaaktheid te bereiken”? Zonder dat zal niemand geschikt zijn voor het koninkrijk.

De apostel Paulus legt uit, waarom deze dingen moeten worden gevolgd, zodat wij geen kinderen zullen zijn, die met elke wind van leer heen en weer geslingerd worden. Als er ooit een tijd was, dat er nieuwe leerstellingen zijn gekomen, dan is het nu! Dit is de reden, waarom de gemeente is georganiseerd, zodat wij niet misleid kunnen worden. Dit was de zorg van de apostel Paulus. Wij moeten verenigd zijn en dezelfde dingen spreken, zodat er geen verdeeldheid onder ons is.

Ware eenheid betekent niet in alles gelijkvormig. Elke persoon heeft zijn of haar eigen gedachten en meningen, en er is een verscheidenheid aan gaven in de gemeente, maar wij kunnen nog steeds eenheid hebben in deze verscheidenheid. Van alle leden wordt verwacht, dat zij anderen helpen en dienen, en deze taken getrouw vervullen.

3. Want ‘tot opbouw van het lichaam van Christus’, en het lichaam is Zijn gemeente. Hij is het hoofd en de gemeente is het lichaam met veel verschillende leden, zoals God het heeft gesteld, en dit lichaam moet worden opgebouwd. Wat betekent het woord “opbouwen”? Het betekent in elkaar zetten of opbouwen, zodat de gemeente volmaaktheid kan bereiken.

Wij moeten voortdurend samenwerken met het lichaam en het opbouwen voor de volmaaktheid van de heiligen, totdat wij eenheid van het geloof bereiken en

wij weten, wie Jezus Christus is.

Paulus was niet de enige, die bezorgd was, dat eenheid onder de gelovigen moet bestaan:

“Dat er eenheid en liefde zou bestaan onder Zijn discipelen, was de inhoud van het laatste gebed van de Verlosser, eer Hij gekruisigd werd. Met de zielsangst van het kruis voor ogen smeekte Hij niet voor Zichzelf, maar voor hen, aan wie Hij zou overlaten het werk op aarde voorwaarts te dragen. De zwaarste beproevingen stonden hen te wachten, maar Jezus zag, dat het grootste gevaar voor hen zou voortkomen uit een geest van verbittering en verdeeldheid. Daarom bad Hij: ‘Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb ook Ik hen gezonden in de wereld; en Ik heilig Mijzelf voor hen, dat ook zij geheiligd mogen zijn in de waarheid. En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij geloven; opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt’.

Dat gebed van Christus omvat al Zijn volgelingen tot het einde van de tijd. Onze Verlosser voorzag de beproevingen en gevaren, die Zijn volk te wachten stonden; het laat Hem niet onverschillig, dat tweedracht en verdeeldheid Zijn gemeente verwarren en verzwakken. Hij ziet op ons neer met diepere belangstelling en met meer medelijden dan het hart van een aardse vader of moeder beroert voor een weerspanning kind, dat in moeilijkheden verkeert. Hij vraagt ons van Hem te leren. Hij nodigt ons uit op Hem te vertrouwen. Hij vraagt ons ons hart te openen om Zijn liefde te ontvangen. Hij heeft beloofd onze hulp te zijn.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 193.*

Wij kennen allemaal het gebed van Jezus in Johannes 17, in het bijzonder vers 20: ‘En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven zullen’. Zo omvatte Hij allen, die in Zijn naam zouden geloven, zodat zij allen één zijn.

“Eenheid is kracht; verdeeldheid is zwakte. Wanneer

degenen, die de tegenwoordige waarheid geloven, een eenheid vormen, hebben zij een duidelijke invloed. Satan begrijpt dit maar al te goed. Meer dan ooit is hij vastbesloten om de waarheid krachteloos te maken door verbittering en verdeeldheid te veroorzaken onder Gods volk.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 192.*

Satan begrijpt dat, wanneer het volk van God verenigd is, zij sterk zijn en als er verdeeldheid is, houdt dat zwakte in. Om deze reden is hij vastbesloten om verdeeldheid te veroorzaken. De Geest der Profetie gaat verder:

“De wereld is tegen ons, de populaire kerken zijn tegen ons, de wetten van het land zullen spoedig tegen ons zijn. Als er ooit een tijd was, waarin het volk van God zich moest aaneensluiten, is dat nu.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 192.*

Wanneer er moeilijkheden en verschillen zijn, wat moet dan onze plicht zijn?

“Laat bij het voorkomen van moeilijkheden in de gemeente ieder lid zijn eigen hart doorzoeken om te zien of de oorzaak van de moeilijkheden niet van binnenuit komt.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 196.*

Wij hebben vaak beproevingen, en de ergste vergadering in menig bestuur is het oplossen van problemen. De instructie van de Geest der Profetie is: Laat iedereen zichzelf doorzoeken, of hij of zij niet het probleem is! Soms beseft degene, die problemen veroorzaakt, niet dat hij of zij de oorzaak van het probleem is.

“Door geestelijke trots, de wens om de wet voor te schrijven, een ambitieus verlangen naar eer of positie, een gebrek aan zelfbeheersing, door het toegeven aan hartstochten of vooroordelen, door onstandvastigheid of gebrek aan beoordelingsvermogen, kan de gemeente in verwarring raken en haar vrede opgeofferd worden.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 196.*

Wat zijn de oorzaken van problemen in de gemeente? De Geest der Profetie somt hen op:

1. “Geestelijke trots!” Bestaat deze geest? Ja, anders zou de Geest der Profetie er niet over geschreven hebben!

2. “De wens om de wet voor te schrijven.” Als er bovenal iets was, dat ik in mijn jaren van administratieve arbeid probeerde te verbeteren, dan was het om de geest van dictatuur uit elk niveau van onze gemeente te verwijderen, omdat dit grote problemen kan veroorzaken.

3. “Ambitie.” Degenen, die posities nastreven, begrijpen de verantwoordelijkheid niet om een positie te bekleden. Als zij dat deden, zouden zij er geen enkel verlangen naar hebben.

4. “Gebrek aan zelfbeheersing en het toegeven aan hartstochten en vooroordelen, onstandvastigheid en gebrek aan beoordelingsvermogen.” Als wij verenigd willen zijn en geen problemen in onze gemeente willen hebben, laten wij dan vermijden geestelijke

trots, de wens om de wet voor te schrijven, zoeken naar posities, gebrek aan zelfbeheersing, vooroordeel, onstandvastigheid en gebrek aan beoordelingsvermogen, en laten wij bidden, dat deze dingen uit ons midden verwijderd mogen worden.

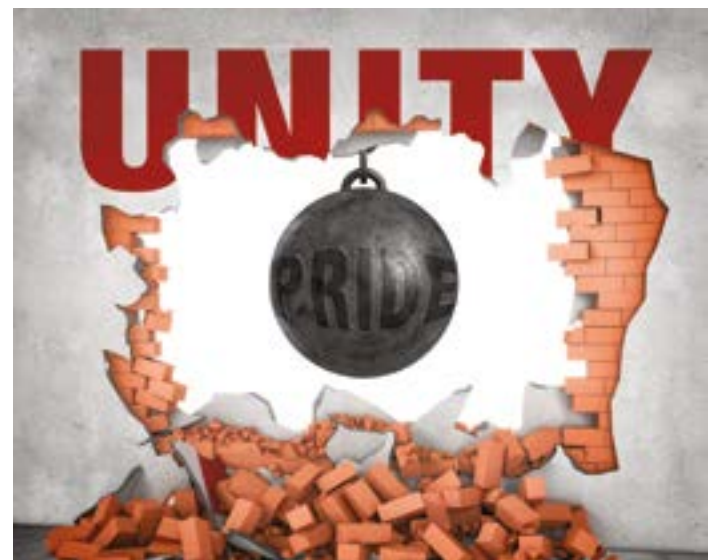
Van hetzelfde hoofdstuk, in deel 5, lezen wij verder: “Moeilijkheden worden vaak veroorzaakt door roddelaars, die door hun gefluister de niets vermoedende geest vergiftigen met hun hints en suggesties, waardoor de beste vrienden uit elkaar gaan. Onruststokers worden in hun boze werk gesteund door al degenen, die met open oren en een slecht hart luisteren, en zeggen: “Vertel, en wij zullen het doorvertellen.” Deze zonde moet niet worden geduld onder de volgelingen van Christus...

Christenen moeten het als een godsdienstige plicht beschouwen een geest van afgunst of wedijver te onderdrukken. Zij moeten zich verblijden over de goede naam of de voorspoed van hun geloofsgenoten, zelfs wanneer hun eigen karakter of succes daarbij in de schaduw komt te staan.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 196-197.*

“Zij, die waarlijk bekeerd zijn, zullen zich in christelijke eenheid aaneensluiten. Laat er geen verdeeldheid in de gemeente van God zijn, oefen geen onverstandig gezag uit over hen, die de waarheid aannemen. De zachtmoedigheid van Christus moet blijken uit al, wat gezegd en gedaan wordt.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9, blz. 142-143.*

Laten wij ons richten op het gebed van Jezus Christus, dat ‘wij allen één mogen zijn’. Ondanks onze uiteenlopende kenmerken kunnen wij toch eenheid van handelen bereiken.

Het is mijn wens en gebed, dat de Heer ons allen mag zegenen, zodat de geest van eenheid kan zegevieren, dat wij allen één mogen zijn met Christus en elkaar. Dit is mijn wens en gebed!

Eerbied

door Davi Paes Silva

“Gij zult mijn sabbatten houden en Mijn heiligdom zult gij vrezen; Ik ben de Heere’ (Leviticus 19:30).

Dit korte Bijbelvers bevat drie diepgaande boodschappen:

1. Gods volk moet de zevende dag Sabbat houden,
2. Zij moeten Gods heiligdom eerbiedigen, en
3. Zij moeten erkennen, dat de Heer de Schepper is van zowel de Sabbat als het heiligdom.

Wat betekent “eerbied”? Het woordenboek verklaart, dat het een gevoel of houding is van diep respect, liefde, ontzag en achting (vrezen), als voor iets heiligs.

In de hele Bijbel wordt het werkelijke woord ‘eerbied’ slechts een paar keer gevonden, maar toch wordt het concept van het eren van de heiligheid van God in de hele Schrift benadrukt.

Het eerste voorbeeld van het woord ‘eerbied’ werd gebruikt om dit artikel te introduceren (Leviticus 19:30). Het tweede is een waarschuwing voor Israël: ‘Vreest de goden van de Amorieten niet, in wier land gij woont’ (Richteren 6:10). In het Nieuwe Testament vinden wij de andere twee geschriften: ‘Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods’ (Efeze 5:21). ‘Maar heiligt God, de Heere, in uw harten’ (1 Petrus 3:15).

In de Bijbel vinden wij veel voorbeelden, als mensen Gods tegenwoordigheid beschouwden.

Mozes

Toen Mozes de kudden van zijn schoonvader weidde, werd zijn aandacht getrokken door een vreemd brandende struik. De Bijbel zegt, dat ‘de Engel des Heeren verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur en het braambos werd niet verteerd. En Mozes zeide: Ik zal mij nu daarheen wenden, en dat grote gezicht bezien, waarom het braambos niet verbrandt. Toen de Heere zag, dat hij zich daarheen wendde, om te bezien, zo riep God tot

hem uit het midden van het braambos, en zeide: Mozes, Mozes! En hij zeide: Zie, hier ben ik. En Hij zeide: Nader hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilig land’ (Exodus 3:2-5).

In dit Bijbelgedeelte vinden wij eerst de vermelding van ‘de Engel des Heeren’. Wie was de ‘Engel des Heeren’ en ‘God’? Het was Christus.

“Het was Hij, die als de Engel des verbonds Zich in het verleden aan de vaders had geopenbaard. ‘En Mozes verborg zijn gelaat, want hij vreesde God te aanschouwen’.

Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen, die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus’ naam mogen we vol vertrouwen tot Hem naderen, maar we mogen Hem niet naderen met de aanmatigende vrijmoedigheid, alsof Hij onze gelijke was. Er zijn mensen, die de grote en almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen, alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. Er zijn mensen, die zich in Zijn huis gedragen, zoals ze dat niet zouden doen in de audiëntiezaal van een aards vorst. Zij moeten eraan denken, dat ze in tegenwoordigheid zijn van Hem, die door serafim wordt aanbeden, voor wie engelen hun gelaat bedekken. God moet grotelijks geëerd worden; allen, die werkelijk Zijn tegenwoordigheid beseffen, zullen zich nederig voor Hem buigen; evenals Jakob, die een visioen van God had, zullen ze uitroepen: ‘Hoe ontzagwekkend is deze plaats. Dit is niet anders dan het huis Gods, en dit is de poort des hemels!’” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 220.

Jozua

Na het oversteken van de Jordaan, voor de inname van de stad Jericho ging Jozua naar een afgelegen plek om een speciale tijd van gebed en overdenking te hebben. Hij was verrast, toen hij ‘zijn ogen ophief en zag toe en ziet, er stond een Man tegenover hem, die een uitgetrokken zwaard in zijn hand had. En Jozua ging

tot Hem en zeide tot Hem: Zijt gij van ons of van onze vijanden? En Hij zeide: Neen; maar Ik ben de Vorst van het heer des Heeren. Ik ben nu gekomen. Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde, en aanbad, en zeide tot Hem: Wat spreekt mijn Heere tot Zijn knecht? Toen zeide de Vorst van het heer des Heeren tot Jozua: Trek uw schoenen af van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig. En Jozua deed also’ (Jozua 5:13-15).

Wie was die ‘Vorst van het heer des Heeren’? En waarom was die plaats heilig? Zoals Christus aan Mozes was verschenen te midden van het brandende braambos, zo verscheen Hij aan Jozua. Die plaats was heilig, omdat de Heere Jezus daar was.

“Het was Christus, de Hoogverhevene, die voor de leidsman van Israël stond. Vol ontzag viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde en aanbad, en hij hoorde de belofte: ‘Zie, Ik geef Jericho met zijn koning, de krachtige helden, in uw macht’, en hij kreeg verdere voorschriften over het innemen van de stad.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 439.

Manóach en zijn vrouw

In het boek Richteren, hoofdstuk 13, vinden wij een andere ontmoeting met Christus in het Oude Testament.

Vanwege hun afvalligheid stond Israël onder de overheersing van de Filistijnen. Toen: ‘verscheen een Engel des Heeren aan deze vrouw (de vrouw van Manóach) en Hij zeide tot haar: Zie nu, gij zijt onvruchtbaar en hebt niet gebaard; maar gij zult zwanger worden en een zoon baren. Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterke drank, en eet niets onreins. Want zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want die jongen zal een Nazireeër Gods zijn, van moeders buik af; en hij zal beginnen Israël te verlossen uit de hand der Filistijnen’ (verzen 3-5).

Na deze ontmoeting riep de vrouw haar man, Manóach, en vertelde hem haar ervaring. In antwoord op het verzoek van Manóach kwam de ‘engel van de Heer’ terug en herhaalde alle aanwijzingen, die hij aan zijn vrouw had gegeven.

Toen Manóach naar zijn naam vroeg, zei de ‘engel van de Heer’ tegen hem: ‘Waarom vraagt gij dus naar Mijn naam, die geheim is?’ De herziene standaardversie geeft dit vers als volgt weer: ‘Waarom vraagt gij dus naar Mijn naam, Die is toch wonderlijk.’

In Jesaja 9:5 wordt Jezus ‘Wonderbare Raadsman’ genoemd.

Toen Manóach besepte, wie de ‘engel des Heeren’ eigenlijk was, zei hij plechtig: ‘Wij zullen voorzeker sterven, omdat wij God gezien hebben’ (vers 22).

Hoe beoefenen wij eerbied uit in het gezin en in de gemeente?

In werkelijkheid heeft onze toestand met betrekking tot de nodige eerbied een grote hervorming nodig.

Wanneer de predikant, die veel tijd heeft doorgebracht in gebed en in de voorbereiding van de preek, zijn boodschap presenteert, kunnen sommige aanwezigen misschien met elkaar fluisteren en anderen afleiden van het horen van de boodschap. De Heilige Geest is beledigd en de boodschap verliest haar

kracht. Andere mensen zijn bezig met hun mobiele telefoons, kijken naar iets totaal anders van buiten de heilige omgeving en verhinderen anderen de boodschap te horen, die was voorbereid om mensen te redden.

Helaas wordt deze praktijk op veel plaatsen gebruikelijk. Geen twijfel mogelijk, dit soort gedrag is een zekere oorzaak van de zwakke geestelijke toestand van de gemeente. In feite doodt dit het geestelijke leven van veel mensen en veroorzaakt het hun eeuwige verderf. Wij zijn ervan overtuigd, dat wij in dit opzicht een grondige reformatie nodig hebben.

Wanneer wij de komende afgevaardigdenzitting van de Generale Conferentie en de openbare vergaderingen naderen, hebben wij een grondige voorbereiding nodig voor deze bijeenkomsten, zodat wij kunnen genieten van de boodschappen, dat Gods dienstknechten geïnspireerd zullen zijn om deze aan onze mensen te brengen.

De Geest der Profetie en eerbied

“Een andere, kostbare genadegave, die zorgvuldig gekoesterd moet worden, is eerbied.

De opvoeding en training van de jeugd moet van dien aard zijn, dat heilige dingen vereerd worden, en zuivere toewijding voor God in Zijn huis aangemoedigd worden. Velen, die belijden kinderen van de hemelse Koning te zijn, hebben geen echte waardering voor de heiligheid van eeuwige zaken.

Ware eerbied voor God wordt geïnspireerd door het gevoel van Zijn oneindige grootheid en een besef van Zijn aanwezigheid. Met dit gevoel voor de Ongeziene moet het hart van ieder kind diep onder de indruk zijn.

‘God is grotelijks geducht in de raad der heiligen, en vreselijk boven allen, die rondom Hem zijn’ (Psalm 89:8).

Eerbied moet getoond worden, ook voor de naam van God. Nooit moet die naam lichtvaardig of gedachteloos uitgesproken worden. Zelfs in gebed moet het herhaaldelijk of nodeloos noemen daarvan vermeden worden. ‘Heilig en eerbiedwaardig is Zijn naam’ (Psalm 111:9). Engelen, sluieren hun aangezicht, als zij die uitspreken. Met hoeveel eerbied moeten wij, die zo gevallen en zondig zijn, die naam op onze lippen nemen!

Wij moeten aan Gods Woord eerbied betonen. Voor het gedrukte boek moeten wij eerbied tonen, het nooit toepassen voor gewoon gebruik of het zorgeloos hanteren. En nooit moeten de Schriften aangehaald worden in een grap of als een spits gezegde misbruikt worden. ‘Alle rede Gods is doorlouterd’; ‘als zilver doorproefd in een aarden oven, gezuiverd zeven maal’ (Spreuken 30:5; Psalm 12:7).

Aan kinderen moet geleerd worden elk woord, dat uit de mond Gods uitgaat, te eerbiedigen. Ouders moeten altijd de voorschriften van de wet van God voor hun kinderen verheerlijken, door gehoorzaamheid voor die wet te tonen, door zelf onder leiding van de Heere te leven. Als een gevoel van de heiligheid van de wet bezit neemt van de ouders, zal dat zeker het karakter veranderen door de ziel te bekeren.

In ieder christelijk huis moet God geëerd worden door de morgen- en avondwijding in gebed en lofprijzing. Kinderen moeten geleerd worden om het

gebedsuur te respecteren en te eerbiedigen.

Het uur en de plaats van gebed en de diensten voor openbare aanbidding moeten ook door de kinderen beschouwd worden als heilige plaatsen, omdat God daar aanwezig is. En als eerbied getoond wordt in houding en gedrag, zal het gevoel, dat deze houding inspireert, zich verdiepen...

Jakob, na het zien van het visioen van de engelen, riep uit: 'Gewisselijk is de Heere aan deze plaats, en ik heb het niet geweten! ... Dit is niets anders dan het huis Gods, en dit is de poort des hemels' (Genesis 28:16-17).

'De Heere is in Zijn heilige tempel. Zwijs voor Zijn aangezicht, gij ganse aarde!' (Habakuk 2:20).

Velen ... hebben geen echte waardering voor de heiligheid van eeuwige zaken. Bijna allen hebben het nodig onderwezen te worden, hoe zij zich moeten gedragen in het huis van God. Ouders moeten hun kinderen niet alleen leren, maar ook bevelen hoe ze het heiligdom moeten binnengaan met ernst en eerbied.

Van de heiligheid, die verbonden was met het aardse heiligdom, kunnen christenen leren, hoe zij de plaats, waar de Heere Zijn volk ontmoet, moeten beschouwen. Er is een grote verandering geweest, niet ten goede, maar ten kwade, in de gewoonten en gebruiken van het volk wat betreft heilige aanbidding. De kostbare en heilige zaken, die ons met God verbinden, verliezen snel hun greep op onze geest en ons hart, en worden verlaagd naar het peil van de gewone dingen. De eerbied, die het volk vroeger had voor het heiligdom, waar zij tot God kwamen in heilige dienst, is grotendeels vervaagd. Niettemin gaf God Zelf de orde van Zijn dienst en verhoogde die boven alles, wat van tijdelijke aard is.

Het huis van God wordt dikwijls ontheilgd, en de Sabbat geschonden door kinderen van de Sabbatgelovigen. In sommige gevallen wordt hun toegestaan om door het huis te rennen, te spelen, te

praten en hun slecht humeur te tonen, zelfs in de vergaderingen, waar de heiligen God dienen te aanbidden in de schoonheid van de heiligheid. En de plaats, die heilig moet zijn, en waar een heilige stilte moet heersen, en waar volmaakte orde, netheid en nederigheid moeten zijn, wordt gemaakt tot een volmaakt Babylon, 'Verwarring'. Dit is genoeg om Gods misnoegen te wekken en Zijn aanwezigheid van onze vergadering uit te sluiten.

Het is ook waar, dat eerbied voor het huis van God bijna geheel is uitgedoofd. Heilige zaken en plaatsen worden niet meer waargenomen; het heilige en verhevene worden niet gewaardeerd. Is er niet een oorzaak voor het gebrek aan diepe vroomheid in onze gezinnen? Is het niet, omdat de hoge maatstaf van godsdienst door het stof wordt gesleept? God gaf regels voor orde, volmaaktheid en stiptheid aan Zijn volk. Is Zijn karakter veranderd? Is Hij niet de grote en machtige God,

Die in de hemel der hemelen heerst? Zou het niet goed voor ons zijn dikwijls de aanwijzingen te lezen, die God Zelf aan de Hebreëen gaf, zodat wij, die het licht van de heerlijke waarheid hebben, die op ons schijnt, hen zouden kunnen navolgen in hun eerbied voor het huis van God? Wij hebben overvloedig reden ... zelfs om meer bedachtzaam en eerbiedig te zijn in onze aanbidding dan de Joden. Maar een vijand is aan het werk geweest om ons geloof in de heiligheid van de christelijke aanbidding te vernietigen.

Het huis is het heiligdom voor het gezin, en de binnenkamer of het stille woud de meest teruggetrokken plaats voor persoonlijke aanbidding; maar de kerk is het heiligdom voor de gemeente. Er moeten regels zijn betreffende de tijd, de plaats en de wijze van aanbidding." *—Hoe Leid Ik Mijn Kind, blz. 636-640.*

Een goede praktijk om eerbied te bevorderen

In veel van onze gemeenten bestaat er een goede praktijk om de toon te zetten om het bewaren van de eerbied te bevorderen en tegelijkertijd de geest van de aanbidders voor te bereiden op het ontvangen van het woord van God. Minstens 15 minuten voor de Sabbat Schoolbijeenkomst wordt er een zangdienst gehouden, wanneer de aanbidders hun favoriete lied kunnen voorstellen. Gedurende deze tijd van lofprijzing wordt met elkaar praten vermeden en wordt een zeer plechtige sfeer gevoeld. Hetzelfde kan ook worden gedaan ter voorbereiding op de Goddelijke Dienst.

Wij raden aan om deze praktijk in al onze gemeenten over de hele wereld te introduceren. Zeker zal onze eerbied in het huis van God toenemen. Het gevolg: De Heilige Geest zal veel krachtiger indruk maken op de geest van de aanbidders en ons geestelijk leven zal vooruitgaan en God zal worden geëerd.

Dat zij één mogen zijn

door Eli Tenorio

'En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als Wij' (Johannes 17:11).

Aan de gemeente is de opdracht toevertrouwd om het werk van de Heer voortdurend uit te breiden door alle uithoeken van de wereld te bereiken en zich in Zijn leger in te schrijven, alle oprechte zielen, die bereid zijn zich aan de dienst van Christus te geven.

Het evangelie prediken aan de hele wereld is een grote taak en wij kunnen niet hopen deze te vervullen, tenzij wij verenigd zijn door de banden van christelijke liefde, en zo aan de wereld tonen, dat Christus echt is en dat wij één met Hem zijn:

'Opdat zij allen één zijn; gelijk Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt' (Johannes 17:21).

'Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander' (Johannes 13:35).

Alleen door vereniging met Christus kunnen wij hopen op de kracht en de leiding van de Heilige Geest en de samenwerking van de hemelse engelen.

Wanneer wij verenigd zijn met Christus, zijn de leden van de gemeente ook onderling verenigd, zijn gezinnen verenigd en worden nieuwe gemeenten gevestigd als centra van licht op nieuwe plaatsen, met nieuwe bekeerlingen, die het evangelie van onze Heer Jezus Christus aannemen. De gouden keten van liefde maakt de volgelingen van Christus tot één lichaam.

Door Gods genade heeft de tegenwoordige waarheid, de afgelopen vier jaar, zeven nieuwe landen bereikt: Cuba, Jamaica, Madagaskar, Thailand, Oman, Oost-Timor en Togo.

Madagaskar

In iedere natie, stam, taal, volk en op de eilanden van de zee heeft God een firmament van uitverkorenen in reserve, die zullen schijnen te midden van de duisternis

van deze wereld. Madagaskar in de Indische Oceaan is één van deze eilanden van de Heer.

De Reformatie Beweging arriveerde in Madagaskar, toen een gezin, geïnteresseerd in het uitleven van een hervormd leven, de SDARM-website tegenkwam en contact opnam met de GC-secretaris, die na een korte tijd van online-communicatie met de geïnteresseerde broeders, broeder John Bosco, de regionale secretaris van Noord-Afrika, vroeg om deze geïnteresseerde zielen te bezoeken. Broeder Bosco regelde prompt om Madagaskar te bezoeken en organiseerde na de nodige voorbereiding het werk daar.

In slechts vier jaar hebben de broeders 130 gedoopte leden en hebben ze 12 kleine groepen georganiseerd; zij hebben vijf deeltijdwerkers. De broeders zijn erg gelukkig, verenigd en vurig in het werk van Gods wijngaard.

Togo

Dit West-Afrikaanse land groeit ook snel. In het rapport, dat is opgesteld voor de zitting van de afgevaardigden in december 2018, staat 14 leden, nu op het moment van schrijven van dit artikel, heb ik het rapport ontvangen, waaruit blijkt dat nog 24 zielen zich de afgelopen zes maanden bij de gemeente van God hebben aangesloten, daarom hebben wij momenteel 38 leden in Togo en worden er meer zielen voorbereid op de doop.

Jongeren, volwassenen en oudere broeders en zusters hebben hun inspanningen samengevoegd met getrouwe zendelingen. Evangelische bijeenkomsten werden gehouden in verschillende landen over de hele wereld, waardoor het werk wordt geholpen om pas gevormde zendingen te vestigen. Zielen worden aan de kudde van God toegevoegd door het werk van zendelingen, die bereid zijn alles op te offeren voor de zaak van Christus.

"Aan ieder, die zichzelf als offer geeft aan de Heer om Hem te dienen en daarbij niets achter houdt, aan zo iemand wordt macht gegeven om onmetelijke resultaten

te bereiken. Voor deze persoon zal God grote dingen doen.

Aan jonge mannen en vrouwen, evenals aan hen, die ouder zijn, zal God een bovennatuurlijke kracht schenken. Met hun bekeerde geest, bekeerde handen, bekeerde voeten en bekeerde monden, die aangeraakt zijn met een vurige kool van het goddelijke altaar, zullen zij aldoor voortgaan in dienst van de Meester, en zullen uiteindelijk het werk voltooien.” –*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 247.

De jeugd geroepen om de lasten op zich te nemen

“De feiten liggen voor ons. De lastdragers ontvallen ons door de dood. De actieve leden van de kerk, zij, die zich oprecht voor alle soorten van hervorming inspannen, zijn de middelbare leeftijd bijna gepasseerd en hun fysieke en mentale krachten nemen af. Wij moeten ons er ernstig op bezinnen, wie op moeten staan om hun plaats in te nemen. Aan wie moeten de vitale belangen van de kerk worden toevertrouwd? De vraag moet door ons in alle ernst worden gesteld: wie zullen de verantwoordelijkheden van Gods werk dragen, wanneer nog meer vaandeldragers wegvallen? Wij kunnen slechts met bezorgdheid naar onze jeugd van vandaag zien als degenen, die deze lasten moeten opnemen en bij wie de verantwoordelijkheden zullen komen te liggen. Zij moeten het werk overnemen van anderen en hun leven zal bepalen of moraliteit, godsdienst en een levende godsvrucht zullen overwinnen, dan wel dat immoraliteit en ongeloof alles van waarde zullen bederven. De wijze, waarop het vaandel nu gedragen wordt, is bepalend voor de toekomst.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 107.

Bent u bereid de oproep te beantwoorden en te gaan, waar God u heen leidt? Het werk moet doorgaan en God roept degenen, die bereid zijn te dienen. Bent u bereid te zeggen: “Hier ben ik, zend mij”?

Verenigd voor de grote taak

“De plechtige, heilige waarschuwingsboodschap moet worden verkondigd in de moeilijkste velden en in de meest zondige steden, op elke plaats waar het licht van de grote drievoudige evangelieboodschap nog niet is aangebroken. Iedereen moet de laatste oproep tot het bruiloftsmaal van het Lam horen...”

Landen, die tot nu toe gesloten waren voor het evangelie, openen hun deuren en smeken om het Woord van God om het aan hen uit te leggen. Koningen en prinsessen openen hun lang gesloten poorten, nodigen de herauten van het kruis uit om binnen te komen. De oogst is echt groot. De eeuwigheid alleen zal de resultaten openbaren van goed gerichte inspanningen, die nu worden gedaan.” –*Evangelism*, blz. 22.

In sommige landen, die nog niet zijn bereikt, hebben wij al geïnteresseerde zielen, die uitkijken naar verdere studies. Er zijn middelen nodig om zendelingen te sturen om naar deze zielen te gaan, denk dus alstublieft aan deze zielen in uw gebeden en bij het geven van uw gaven voor nieuwe zendingen. Er ligt nog een grote taak voor ons om het werk verder te verspreiden in de reeds bereikte landen en in de nog ontbrekende landen.

“En het is noodzakelijk, dat de beste vorm van

werken wordt gegeven. De tijd is gekomen, de belangrijke tijd, wanneer, door Gods boodschappers, de boekrol voor de wereld wordt uitgerold. De waarheid, vervat in de boodschappen van de eerste, tweede en derde engelboodschap, moet gaan naar elke natie, geslacht, taal en volk; deze moet de duisternis van elk continent verlichten en zich uitstrekken tot de eilanden in de zee.” –*Evangelism*, blz. 19.

“Hoewel er kwaad in de gemeente bestaat en dat er zal zijn tot het einde van de wereld, moet de gemeente in deze laatste dagen het licht van de wereld zijn, die vervuild en gedemoraliseerd is door zonde. De gemeente, verzwakt en gebrekkig, die moet worden terechtgewezen, gewaarschuwd en geadviseerd, is het enige object op aarde, waaraan Christus Zijn hoogste achting schenkt. De wereld is een werkplaats, waarin, door de samenwerking van menselijke en goddelijke agenten, Jezus door Zijn genade en goddelijke barmhartigheid de menselijke harten beproeft.

God heeft een onderscheiden volk, een gemeente op aarde, ongeëvenaard, maar superieur aan allen in hun mogelijkheden om de waarheid te onderwijzen, om de wet van God te rechtvaardigen. God heeft goddelijk aangewezen agenten, mannen die Hij leidt, die de hitte en de last van de dag hebben gedragen, die samenwerken met hemelse hulpmiddelen om het koninkrijk van Christus in onze wereld te bevorderen. Laten allen zich verenigen met deze uitverkoren agenten en ten slotte worden gevonden onder hen, die de lijdzaamheid der heiligen hebben, die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus hebben.” –*Counsels for the Church*, blz. 240.

Moge het gebed van Jezus worden beantwoord in ons leven, ons verenigend voor de grote taak, die voor ons ligt, en zo zullen vele zielen zien en weten, dat wij één in Christus zijn en het verlangen zullen hebben om deel uit te maken van deze grote familie.

“Ik in hen, en Gij in Mij, opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt” (Johannes 17:23).

Niemand hoort graag een woordenwisseling, of zij zouden er tenminste geen willen horen! Woordenwisselingen starten oorlogen en oorlogen doden mensen. Hoeveel beter is het om vreedzaam met anderen om te gaan en in harmonie samen te werken en te spelen!

Jezus wil echt, dat Zijn volk samen kan werken. Hij weet, dat dit de enige manier is om gelukkig te zijn.

De Bijbel zegt: ‘Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen!’ (Psalm 133:1). Het is goed en het is prettig als wij één zijn, wat betekent dat wij één zijn. De apostel Paulus heeft de gelovigen in de stad Korinthe geleerd: ‘Maar ik bid u, broeders, door de naam van onze Heer Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn; maar dat gij samengevoegd zijt in een zelfde zin, en in een zelfde gevoelen’ (1 Korinthe 1:10).

Dat betekent, dat als wij ergens naar de gemeente gaan, zal er, wat er wordt onderwezen en gepredikt, niet het tegenovergestelde zijn, van wat er in een andere gemeente wordt onderwezen en gepredikt. Wij zullen allemaal overeenstemmen met, wat waarheid is.

Maar hoe kunnen wij weten, wat waarheid is? U hebt uw ideeën en ik heb de mijne. Dus wat is de enige manier om erachter te komen wie gelijk heeft?

Het maakt niet echt uit, wie gelijk heeft. Waar het om gaat is, wát goed is. Als u het eerst gelijk had of als ik gelijk had, kunnen we dat deel vergeten en ons gewoon concentreren op wat goed is, tot wij eenmaal ontdekken, dat de waarheid echt is. Maar hoe kunnen wij de waarheid kennen?

Jezus bad tot Zijn Vader, dat Zijn kinderen geheiligd mochten worden, apart gezet, gezuiverd, rechtgemaakt, heilig gemaakt. Hoe alleen kan dit gebeuren? Het gebeurt door het Woord van God, de Bijbel. Dus Jezus bad: ‘Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid’ (Johannes 17:17).

De woorden van Jezus zijn het Woord van God, daarom verklaart Hij: ‘Ik ben de weg, de Waarheid en het Leven’ (Johannes 14:6).

Daarom moeten mensen, om de weg naar het eeuwige leven te kennen, de waarheid kennen, wij moeten Jezus kennen. En naarmate wij allen meer van de Heer en Zijn wegen leren, zullen wij steeds meer met elkaar overeenstemmen.

Daarom heeft de gemeente Generale Conferentie bijeenkomsten. Om samen te komen, te bidden en God te vragen om Zijn ware wil en Zijn echte weg, in plaats van de onze. Dan zijn wij in staat om dichter tot God te komen, dichter tot elkaar, en kunnen wij ook anderen helpen dichter tot Hem te komen. En deze goede harmonie geeft groter geluk!

door Barbara Montrose

Herfst Conferentie Noord en Zuid duitse vereniging

Gemeente in Suriname